

Η συγγραφή υπήρξε για μένα

Media: ONE VOICE

Page: 21,27

Published at: 25-06-2023

Author:

Surface: 1909.97
cm²

Circulation: 0

Subjects:

ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ

Η συγγραφή υπήρξε για μένα διέξοδος

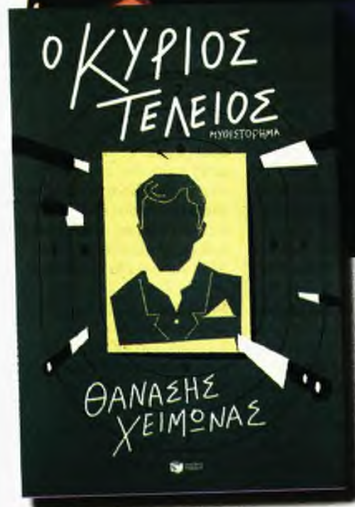
Ο συγγραφέας κουβεντιάζει με τη Φιλίππα Ταμπάρη για την «κληρονομιά» των γονιών του, τις επαγγελματικές του αναζητήσεις μέχρι να αφιερωθεί στη συγγραφή, την έμπνευση, τις διαφορές ανδρών και γυναικών, αλλά και το νέο του μυθιστόρημα

ΘΑΝΑΣΗΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ συγγραφέας

«Η έμπνευση έρχεται σε άσχετη στιγμή»

Φωτογραφία: Κώστας Κοσιβίτης

Πάνω: «Όταν ξεκίνησαν να γράφω, το μακρινό 1997, βρισκόμουν σε πολύ κακή φάση ψυχολογικά. Η συγγραφή υπήρξε για μένα διέξοδος. Τώρα πια είναι απλώς μια ανάγκη, που νιώθω σταθερά κάθε δύο-τρία χρόνια» αναφέρει στο Women's Voice ο Θανάσης Χειμωνάς. Αριστερά: «Ο κύριος τέλειος», ένα μυθιστόρημα για τις αιφνίδιες ανατροπές της ζωής και την ανεξίτηλη ανθρώπινη φύση

Συνέντευξη στη
ΦΙΛΙΠΠΑ ΤΑΜΠΑΡΗ

Σήμερα μην βιαστείτε να πείτε «Μα... τι συνέβη και βλέπουμε έναν άνδρα στο Women's Voice», στη συνέχεια θα αντιληφθείτε πως ο σημερινός μας καλεσμένος αγαπάει τη γυναίκα, καθώς γράφει και για αυτήν. Πώς θα μπορούσε άλλωστε να είναι διαφορετικά, όταν στα γονιδια σου έχει λίγο από τη μοναδική και ταλαντούχα θεατρική συγγραφέα, Λούλα Αναγνωστάκη και λίγο από τον επίσης ταλαντούχο συγγραφέα, Γιώργο Χειμωνά. Πάντα σκεφτόμουν πώς είναι να μεγαλώνεις σε ένα σπίτι με δυο έντονες και δυναμικές προσωπικότητες, όπως οι γονείς του Θανάση Χειμωνά.

Όπως αντιλαμβάνεστε, η συγγραφή βιβλίων ήταν, μάλλον, μονόδρομος για τον Θανάση. Βέβαια, ως ανήσυχο πνεύμα, έχει περάσει και από την πολιτική. Ήταν υποψήφιος, το 2012, με το ΠΑΣΟΚ χωρίς να εκλεγεί, διετέλεσε όμως γραμματέας Πολιτισμού του κόμματος. Αρθρογραφεί σε εφημερίδες, μεγάλη του αγάπη είναι και το ποδόσφαιρο, ίσως θα ήθελε να γίνει ποδοσφαιριστής -με τον Ολυμπι-

μον καν. Είχα κατασταλάξει στο ότι θα γινόμουν αθλητικός συντάκτης. Τότε συνέβησαν κάποια γεγονότα στη ζωή μου, έγραψα ένα διήγημα από το πουθενά και κάπως έτσι, είμαι σήμερα συγγραφέας. Δεν θεωρώ πως οι γονείς μου έπαιξαν κάποιο ρόλο σε αυτή την εξέλιξη.

Το τελευταίο σου βιβλίο που διάβασα -είχα έρθει και στην παρουσίασή του- ήταν «Ο κύριος τέλειος». Ομολογώ πως μου άρεσε πολύ και διαπίστωσα, Θανάση, πως γράφεις και για τις γυναίκες... Αλήθεια, υπάρχει τέλειος άνδρας ή τέλεια γυναίκα;

Όταν είσαι συγγραφέας, γράφεις και για τα δύο φύλα. Είσαι αναγκασμένος να μεις στο πετσί κάθε ήρωά σου, μεγάλου ή μικρού. Η τελειότητα είναι μια σχετική έννοια. Στον έρωτα, κάποιες φορές, θεωρείς τέλεια τη γυναίκα με την οποία είσαι ερωτευμένος. Ή τέλειο τον άνδρα, που είναι με τη γυναίκα που είσαι ερωτευμένος.

Πώς διαβάζουν οι γυναίκες και πώς οι άνδρες; Ενώ με τι κριτήρια;

Δεν πιστεύω πως άνδρες και γυναίκες διαβάζουν με διαφορετικά κριτήρια. Έχει να κάνει με τον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά. Το σίγουρο πάντως, είναι πως

Πολλά κεφάλαια της ζωής μου αντιστοιχούσαν σε γυναίκες. Κάποια ήταν έντονα και απολαυστικά κι άλλα επώδυνα και σκοτεινά. Όλα όμως, μου άφησαν κάτι καλό

Το νέο μυθιστόρημά μου ονομάζεται «Τρότζαν» και αφηγείται την ιστορία ενός ανθρώπου που πεθαίνει, καταψύχεται και επανέρχεται στη ζωή μετά από μισό αιώνα

ακό να φανταστώ, αφού είναι η αγαπημένη του ομάδα - και έχει εργαστεί και ως αθλητικός συντάκτης εφημερίδας.

Πολυπράγμων, χαμηλών τόνων, ευγενής, με δημιουργική φαντασία, ο σημερινός μου καλεσμένος είναι ο τύπος του ανθρώπου, που όλοι θα θέλαμε να φίλο μας.

Έχει μια προेमία στον λόγο του, στις κινήσεις του, που αισθάνεσαι όμορφα όταν μιλάς μαζί του. Προσωπικά τον γνώρισα επαγγελματικά, όμως κάνοντας και παρέα μαζί του, με κέρδισε. Θανάση, είσαι ο... «Κύριος τέλειος»;

Θανάση, σε ευχαριστώ για τη σημερινή μας συζήτηση. Πώς είσαι αυτή την περίοδο, ετοιμάζεις κάτι συγγραφικά;

Ναι, το επόμενο μου μυθιστόρημα ονομάζεται «Τρότζαν» και θα κυκλοφορήσει το φθινόπωρο από τις εκδόσεις Πατάκη. Είναι η ιστορία ενός ανθρώπου που πεθαίνει, καταψύχεται και επανέρχεται στη ζωή μετά από μισό αιώνα, σε μια εποχή όπου επικρατεί μια δικτατορία πολιτικής ορθότητας. Είναι κάτι τελείως διαφορετικό από ό,τι έχω γράψει ως τώρα.

Με μπτέρα την ξεχωριστή Λούλα Αναγνωστάκη και πατέρα τον ιδιαίτερο Γιώργο Χειμωνά, τι θεωρείς πως έχεις κληρονομήσει από τον κάθε έναν τους;

Το χιούμορ και των δυο τους. Ελπίζω και λιγούλακι από το ταλέντο τους.

Ήταν μονόδρομος το να γίνεις και εσύ συγγραφέας;

Όχι. Μέχρι τα 26 μου δεν το φανταζό-

οι γυναίκες διαβάζουν πολύ περισσότερο από τους άνδρες.

Πότε έχεις έμπνευση να γράφεις κάτι; Όταν είσαι «στα κάτω σου» από μια προσωπική εμπειρία ή όταν αισθάνθεις την ανάγκη;

Η έμπνευση έρχεται σε άσχετη στιγμή. Δεν έχει σχέση με την ψυχολογική σου κατάσταση. Ακόμα και από ένα φαινομενικά ασήμαντο συμβάν μπορεί να γεννηθεί η ιστορία ενός βιβλίου. Όταν ξεκίνησαν να γράφω, το μακρινό 1997, βρισκόμουν σε πολύ κακή φάση ψυχολογικά. Η συγγραφή υπήρξε για μένα διέξοδος. Τώρα πια είναι απλώς μια ανάγκη, που νιώθω σταθερά κάθε δύο-τρία χρόνια.

Αγαπημένο δικό σου βιβλίο;

Δύσκολο να ξεχωρίσω ένα. Το «Ραμόν» ήταν το πρώτο μου και ακόμη θυμάμαι τη συγκίνηση που ένιωσα, όταν το πρωτοέπιασα στα χέρια μου. Τα «Σπασμένα ελληνικά» και «Η μπλε ώρα» θεωρώ πως είναι τα καλύτερά μου. Το «Αίτημα φιλίας» το αγαπώ γιατί ουσιαστικά είναι ένα μεταφυσικό θρίλερ, κάτι που πάντα ήθελα να γράψω.

Φαντασία... και; Τι άλλο θέλει η ζωή μας, πιστεύεις;

Έρωτα, πάθος, ελπίδα.

Κεφάλαιο «γυναίκες». Πώς θα μας χαρακτηρίσεις;

Πολλά κεφάλαια της ζωής μου αντιστοιχούσαν σε συγκεκριμένες γυναίκες. Κάποια ήταν έντονα και απολαυστικά. Άλλα επώδυνα και σκοτεινά. Όλα τους όμως, μου άφησαν κάτι καλό.